

## سیمای تجارت در جمهوری اسلامی

### دفاتر ۵۸ شرکت مالی صدا و سیما

### به روی نمایندگان مجلس بسته ماند!

**سود سالانه این دفاتر ۵۰ میلیارد تومان است، که معلوم نیست به جیب چه کسانی می‌رود**

اقای شجاع پوریان رئیس هیئت تحقیق و تفحص از صدا و سیما روز گذشته از کارشکنی مدیریت این سازمان در امر تفحص خبر داد. به گفته وی صدا و سیما حاضر نیست اطلاعات مربوط به درآمدهای این سازمان و اسناد و مدارک لازم را در اختیار هیئت تحقیق و تفحص مجلس قرار دهد. از قرار معلوم صدا و سیما دارای ۵۸ شرکت مالی است و درآمد آن در حدود پنجاه میلیارد تومان تخمین زده میشود. این پنجاه میلیارد تومان چه میشود و به جیب چه کسانی می‌ریزد در واقع مسئله اصلی تحقیق و تفحص مجلس است. همین تحقیق کوچک و در عین حال مهم در صدا و سیما و کارشکنی در برابر آن خود بازگو کننده آن مخالفت بزرگی است که گردانندگان صدا و سیما، دوش به دوش دیگر نهادهای انتصابی و یا زیر نظر نهاد رهبری با اصلاحات و هر گونه ورود افکار عمومی به حوزه‌ای دارند که آن را ممنوعه اعلام کرده و اطراف آن خط قرمز کشیده‌اند. ریشه واقعی مخالفت با اصلاحات، مخالفت با مجلس، مخالفت با رای و انتخاب مردم و در نهایت امر، مخالفت با جمهوریت در همین وابستگی‌های مالی است. بخش دیگری از واقعیت تلخ، ریشه عمیقی است که تجارت و سیستم دلالی در اعماق ساختار جمهوری اسلامی پیدا کرده است. هیچ نهاد و سازمانی نیست که آلوده به تجارت و بویژه واردات نباشد، از جمله صدا و سیما. تجارت سیستم اقتصاد سرمایه‌داری مسلط در جمهوری اسلامی است و وابستگان و هدایت کنندگان این سیستم در کنار تجار بزرگ و دارای نقدینگی نجومی در جمهوری اسلامی رهبران آن جناحی‌اند که در برابر اصلاحات ایستاده است. وزارت اطلاعات و امنیت که در جریان قتل‌های زنجیره‌ای افشاء شد، سازمان تبلیغات اسلامی، سپاه پاسداران و فرماندهان آن، نهاد رهبری و دفاتر آن در سراسر ایران، صدا و سیمای جمهوری اسلامی، بنیاد مستضعفان، بنیادهای خیریه، آستان قدس رضوی و دهها و دهها سازمان و نهاد دیگر که مردم تاکنون اجازه نیافته‌اند اندکی از فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی آن مطلع شوند، همگی دست و پاهای هیالوی تجارت را در جمهوری تشکیل میدهند، حتی دادگاه ویژه روحانیت و دوایر مختلف قوه قضائیه! (مراجعه کنید به افشای ماجرای ۳۲۰ میلیارد تومانی که علی رازینی، رئیس وقت دادگستری تهران، که این پول را از محل امانتی دادگستری به کار تجارت انداخته و دهها میلیون از بر آن سود برده بود و یا دفاتر پنهانی که اکنون حجت‌الاسلام محسنی اژه‌ای در کشورهای اروپائی و در جنب سفارتخانه‌های جمهوری اسلامی دایر کرده و زیر پوشش نظارت بر فعالیت نهادهای تبلیغات اسلامی در خارج از کشور تجارت می‌کند)، ماجرا اسکله‌های غیر قانونی نیز مانند شبکه حمل و نقل غیر قابل کنترل و دارای برگ عبور ویژه از بنادر ایران به مقصد خراسان و تهران و یا رضائیه و ترکیه نیز بخش دیگری از همین شبکه اختاپوسی تجارت در جمهوری اسلامی است. وقتی از بیکاری جوانان، از ضرورت تولید، از اعتصابات کارگری، از خوابیدن تولید و بسته شدن کارخانه‌ها صحبت می‌شود همه و همه ریشه در همین فاجعه دارد: **سلطه اقتصاد تجاری در جمهوری اسلامی!**

همه نهادهای یاد شده در بالا، مسلح و غیر مسلح در برابر اصلاحات ایستاده‌اند و توطئه می‌کنند. این توطئه نه برای حفظ اسلام و کیان روحانیت، بلکه برای دفاع از این سیستم و حفظ آنست. البته، مقابله رئیس و متصدیان صدا و سیمای جمهوری اسلامی که مستقیماً زیر نظر رهبر کار میکنند با اصلاح طلبان مسئله‌ای تازه نیست. همگان بیاد دارند که در جریان انتخابات سال ۱۳۷۶ صدا و سیما همه امکانات تبلیغاتی خود را در اختیار علی اکبر ناطق نوری قرار داده بود و طوری وانمود میکرد که گویا پیروزی وی حتمی است. پس از شکست ناطق نوری که اتفاقاً یکی از دلایل آن حمایت اشکار صدا و سیمای جمهوری اسلامی از او بود و انتخاب بیست میلیونی محمد خاتمی به ریاست جمهوری، گردانندگان صدا و سیما همانند دیگر کارگزاران جناح راست مهلت شش ماهه‌ای برای سرنگونی محمد خاتمی تعیین کردند. در این ششماه صدا و سیما حتی حاضر نبود عکس محمد خاتمی را هم نشان دهد و خبرهای مربوط به او پس از ملاقات‌های "مقام معظم رهبری" و "ریاست محترم مجمع تشخیص مصلحت نظام" و "رئیس مجلس وقت" و "ریاست محترم قوه قضاییه" در گوشه اخبار جایی برای خود می‌یافت. پایان این ششماه همزمان بود با قضیه قتل‌های زنجیره‌ای و استعفای دري نجف آبادی از وزارت اطلاعات و تازه در آن زمان بود که گردانندگان صدا و سیما مانند بسیاری دیگر از رهبران جناح راست دریافته‌اند که خواسته‌های مردم که محمد خاتمی بیانگر آن شده است بسیار نیرومندتر و ریشه دارتر از آنست که آنان تصور می‌کردند و اگر اوضاع به همین منوال پیش رود باید خود را برای پس دادن حساب و کتاب فسادها و صورت‌اموالی که این سالها زیر حمایت رهبر جمهوری اسلامی به آن دست یافته بودند آماده کنند. ترس از جنبش مردم و خواست اصلاحات و در نتیجه توطئه برای نابود کردن آن دوچندان شد. این ترس با پیروزی اصلاح طلبان در انتخابات مجلس ششم باز هم جدی‌تر شد و توطئه‌ها پر شمارتر.

مجلس ششم در چارچوب انجام یکی از تعهداتی که به مردم داده بود و وظیفه‌ای که بر اساس قانون اساسی بر عهده آن گذاشته شده، یعنی رسیدگی به وضعیت مالی نهادهایی که زیر نظر رهبر انجام وظیفه می‌کنند، کوشید تحقیق در این زمینه را آغاز کند. این تحقیق البته آنچنان که قابل پیش‌بینی بود با موانع بسیار برخورد کرد. کسانی که مملکت را غارت و بین خود تقسیم کرده بودند و تصور کرده بودند تا ابد قرار است زنده سیاسی و در راس امور باشند، طبعاً بدین سادگی تن به چنین تحقیقاتی ندادند و نمی‌دهند. منصوبین رهبر در مجمع تشخیص مصلحت نظام که اکثریت آنان در زمره کسانی هستند که باید یک به یک به حساب و کتابشان رسیدگی شود سخت‌ترین مقاومت‌ها را آغاز کردند. کافی است در نظر بگیریم که صرف‌نظر از هاشمی رفسنجانی که خود دهها مورد پرونده و اتهام فساد مالی بر علیه او و بستگانش وجود دارد، علی لاریجانی سرپرست صدا و سیما، عسکراولادی گرداننده کمیته امداد، واعظ طبسی تولید استان قدس رضوی یعنی چهار متهم اصلی در پرونده‌های فساد اقتصادی از جمله کسانی هستند که از سوی رهبر به عضویت مجمع تشخیص مصلحت گماشته شده‌اند. بی‌دلیل نیست که این مجمع با صدور مصوبه‌ای هر گونه تحقیق و تفحص مجلس در امور زیر نظر رهبر مخالفت کرده و آن را ممنوع اعلام کرده‌است!

بخشی از مشکل امروز مردم ایران آن است که عده‌ای زیر سایه رهبر جمهوری اسلامی توانسته‌اند به ثروتهای افسانه‌ای و قدرت‌های بادآورده دست پیدا کنند، ثروت و قدرتی که نتیجه آن فقر و فساد و تبعیض و فلاکت عمومی بوده است. تلاش برای رسیدگی به اموال و دارایی‌های صدا و سیمای جمهوری اسلامی در واقع تلاش برای پاسخگو کردن رهبر در برابر اختیارات نامحدود اوست و مقاومت در برابر آن از هر دو سو صورت می‌گیرد. هم از سوی رهبر و هم از سوی برگمار شدگان و منصوبین او. یعنی هم آنها که رهبر را

انتخاب کرده و بر این مسند نشاندہ‌اند و ہم خود او کہ می‌داند با نظر و تائید آنها بہ این مقام و قدرت دست یافته‌است!

اعلام اینکه در صورت عدم پاسخگویی صدا و سیما، مجلس بہ رہبر مراجعہ خواهد کرد، در واقع پیام بہ مردم برای توجہ بیشتر بہ نقش رہبر در این فساد و تبعیض گسترده است. نمایندگان مجلس بدرستی این مسئلہ را در برابر عموم مردم مطرح کردہ اند، این شیوہ ای است کہ باید ادامہ یابد.